

відшкодування заподіяних збитків, заходи для їх збереження [2, с. 315].

Враховання вище вказаних обставин дозволить значною мірою вдосконалити роботу органів внутрішніх справ при попередженні та розкритті шахрайств у сфері кредитних операцій банків.

Список використаних джерел:

1. Довбак О. Деякі аспекти розслідування злочинів, пов'язаних з отриманням кредитів / О. Довбак // Вісник Львівського університету. – Сер. юрид. – 1999. – Вип. 34. – С. 230.
2. Розслідування злочинів у сфері господарської діяльності: окремі криміналістичні методики: Монографія / Кол. авторів: В. Ю. Шепітько, В. О. Коновалова, В. А. Журавель та ін.; За ред. В. Ю. Шепітька. – Х.: Право, 2006. – 624 с.

Попередження економічної злочинності як невід'ємна складова соціального управління

Тригубець І.І., студент ННПП НАВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент *Расцька Л.В.*

Попередження злочинності у сфері економічної діяльності залежить, перш за все, від реалізації економічної політики держави, її стратегічних напрямків і тактичних заходів. Як один з найбільш важливих напрямів соціального управління ця діяльність, зокрема, потребує здійснення заходів, спрямованих на нейтралізацію та зниження злочинів у сфері економічної діяльності [2].

Для економічних злочинів характерні такі ознаки:

- по-перше, такі злочини несприятливо впливають на відносини у сфері економіки;

по-друге, мають корисливий характер;

по-третє, їх вчиняють здебільшого службові особи, які обіймають (постійно або тимчасово) на підприємствах, в установах і організаціях незалежно від форм власності посади, пов'язані з виконанням організаційно-розпорядчих чи адміністративно-господарських обов'язків [3].

Економічна злочинність в Україні і окремі її види, починаючи з 1990 р., характеризується високим рівнем і постійною тенденцією до зростання.

Головними факторами економічної злочинності у нашій країні дослідники називають: диспропорції економічного розвитку, невідповідність між економічними потребами й економічними можливостями їх задоволення, між інтересами розвитку окремих галузей економіки, між економічними інтересами окремих господарюючих суб'єктів, індивідуума і суспільства [1].

Попередження економічної злочинності є невід'ємною складовою соціального управління, що має передбачати впровадження системи економічних, організаційно-виробничих, технічних, правових та виховних заходів, спрямованих на нейтралізацію або зниження впливу обставин, що зумовлюють вчинення злочинів у сфері економіки. Розглянемо основні з цих заходів.

1. Економічні заходи. Такі заходи повинні передбачати коригування загальної концепції процесу просування до сучасного ринку, її чітке опрацювання з урахуванням набутого досвіду, і неухильне виконання.

2. Організаційні заходи. Необхідно відтворити систему контролюючих

органів, які б здійснювали контроль за додержанням вимог законодавства в комерційній діяльності починаючи з моменту відповідності реєстрації суб'єктів підприємницької діяльності, щодо відповідності їх діяльності статутній, отримання ліцензій на конкретні види діяльності, а також жорсткий контроль за сплатою податків.

3. Правові заходи. У сучасних умовах правозабезпечувальний механізм відстає від господарської практики.

Удосконалення законодавства повинно охоплювати такі завдання:

- розробка загальнообов'язкових правил поведінки на ринку всіх суб'єктів підприємницької діяльності;

- розробка системи універсальних санкцій до суб'єктів підприємницької діяльності за порушення господарського законодавства, які завдають шкоди інтересам споживачів;

- подальше вдосконалення адміністративної та кримінальної відповідальності за різні види недобросовісної комерції, в разі злісного невиконання загальнообов'язкових правил господарської діяльності.

4. Виховні заходи. Ці заходи невіддільні від загальновиховних серед усіх прошарків суспільства. Вони повинні, з одного боку, сприяти переборенню людьми почуття очікування благ тільки з боку держави, безініціативності, страху перед змінами, а з іншого – не допускати розвитку розгубленості, негативних ідей, що відкидають творчі початки, ініціативу, спричиняючи устремління ухопити все, що можливо, сьогодні, не думаючи про завтра [4].

Список використаних джерел:

1. Бруснікіна С. Н. ПРАВОВА СТАТИСТИКА: Навчально-методичний комплекс. - М.: Изд. центр ЕАОІ. 2008. - 226 с.
2. Камлик М.І. Правова статистика: Навчальний посібник. - К.: Атіка, 2004. - 240 с.
3. Кримінологія: Курс лекцій (Александров Ю.В., Гель А.П., Семаков Г.С.)
4. Профілактика злочинів - Джужа О.М.

Вчинення злочину, передбаченого ст. 317 КК України у співучасті: проблемні питання

Федченко М.С., студент ННПП НАВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент *Киренко С.Г.*

Наразі, серед сучасних соціально-правових проблем розбудови правової держави особливе місце займають питання протидії злочинності. Власне, у структурі злочинності особливого занепокоєння викликають злочини у сфері обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів чи прекурсорів, які посягають на здоров'я населення і тим самим створюють реальну загрозу національній безпеці. Одним із протиправних діянь цієї категорії, що сприяє виникненню і поширенню серед населення захворювань на наркоманію, є організація або утримання місць для незаконного вживання, виробництва чи виготовлення наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів (ст. 317 КК України).

Однією з кваліфікуючих ознак цього злочину, яка викликає найбільшу полеміку, є вчинення злочину групою осіб. Ю. В. Баулін з цього приводу, стверджує, що група осіб – це два або більше суб'єкти злочину,